

698

Bucuresti

[Handwritten signature]

Parcul Cișmigiu

Correspondență, extrase presă, plase - 1966 - 1967.

Dasar

Pentru corespondența cu Ministerul Sănătății

698

[Handwritten signature]

In cazul când, din nefericire, Municipiul va fi constrâns să hotărască mutilarea spațiului verde a grădinei "Isnigiu", indiferent de natura argumentelor care îl vor fi obligat să ia această măsură ireversibilă, delegatul Comisiei Monumentelor Istorice are mandat să facă opinie separată. Textul opiniei separate va fi stabilit de Comisiune în primaedință ce va avea loc după eventuala hotărâre a Municipiului și va conține o examinare detaliată a tuturor argumentelor care ar căuta să o justifice.

Comisiunea este de părere că prin toate mijloacele posibile să se grăbească mărirea iar nu micșorarea acestei grădini, devenită mult prea mică nu numai pentru Capitală, dar chiar pentru cartierele înconjurătoare. Deoarece nu se mai poate reveni la vechea ei întindere care cuprindea după planul din 1700 deopotrivă colina Corganului și colina Schitu Măgureanu, urmează ca cel puțin instituțiilor publice: Liceul Gh. Lazăr, Liceul Carmen Sylva, Ministerul Artelor cari încalcă actualmente spațiul verde să li se dea posibilitatea de a se îndepărta, Municipiul prevăzând încă de pe acum locuri bine stabilite și hotărât fixate unde să se poată muta în viitor.

Comisiunea este de părere că pe latura Est a acestei grădini se poate prevedea, în exteriorul ei actual o alee pentru pietoni sau cel mult pentru un trafic extrem de redus. Creierea unei artere de mare trafic chiar în marginea grădini ar dăuna din toate punctele de vedere zonei verzi. Deaceia Comisiunea este de părere că pentru asigurarea circulației în acest punct, chiar dacă s'ar cere mari sacrificii bănești cari s'ar putea echilibra reducându-se cheltuielile pentru ameliorări mai puțin imperioase—singura soluție este lărgirea străzii Brezoianu chiar dacă, vremelnic, circulația chiar a vehiculelor s'ar face printre stâlpii de beton armat a blocurilor a căror dărâmare ar trebui amânată temporal.

Pentru marginea West a aceleiași sone verzi Comisiunea
păreră ca odată cu acoperirea Dâmboviței în fața colinei Mihai-Vodă
studieze stabilirea circulației cu sens unic pentru traficul Sud-
d pe strada Schitu Măgureanu canalizând traficul Nord-Sud prin
tr. Progresului și Calea Plevnei, îmbunătățindu-se astfel în mod simțit
or încrucișarea străzii Schitu Măgureanu cu Bulevardul.

În sfârșit Comisiunea apreciind inițiativa de a se consulta
at fiind importanța hotărârii ce trebuie luată, și arhitecți din afară,
ste fericită să constate că a fost solicitat și Decanul ~~Coligiului~~^{Coligiului}
rhitecților. Profită de această alegere pentru a sugera consultarea
ntregului ~~corp~~^{Coligiului} într'o sesiune convocată prin Decan ~~în acest scop~~^{cu scopul de a se}
omisiunea pentru a se descărca de răspundere va fi nevoită să publice
n Anuarul său o dare de seamă a dezbaterilor înregistrându-se pentru
osteritate numele aceluia care răpiți de argumente legate de prezent
or crede că se pot nesocoti interesele vitale și permanente care cer
a să se menție nestirbit plămânul pe care-l constituie pentru capitală
pațitul verde, de altfel atât de redus al grădini Cismigiu.

ARHITECT

Horia Teodoru

Horia Teodoru

propunem de a se
Cis mijlocului
mai poate fi redus.

În cazul când, din nefericire, Municipiul
 va fi constrâns să hotărască mutilarea spațiului
 verde a grădinei Cismigiu, indiferent de natura
 argumentelor care îl vor fi obligat să ia ~~o măsură~~
 acestei măsuri ireparabile, delegatul Comisi-
 unii Monumentelor Istorice are mandat să
 facă opinie separată. ~~Opinia~~ Textul opiniei
 separate va fi stabilit de Comisiune în prima
 sedință ce va avea loc după eventuale hotărâre
 a Municipiului și va conține o ^{examinare} ~~comparație~~ detali-
 ată a tuturor argumentelor care ar căuta să sus-
 tifice.

Comisiunea este de părere că prin toate mijloace
 le posibile și se grăbescă mărirea și nu
 micșorarea acestei grădini, devenită mult prea
 mică nu numai pentru Capitală dar și pentru
 cartierul înconjurător. De aceea nu se mai poate
 reveni la vechie ei întindere, care cuprindea —
 după planul din 1790 — deopotrivă colina Gorge-
 nului și colina Schitu Măgureanu, urmând
 ca cel puțin institutul public: Liceul Gh. Doja,
 Liceul Carmen Sylva, Minis terul Artelor și
 în celelalte actualmente spațiul verde și li se de-
 posibilități de a se îndepărta, Municipiul previ-
 zând încă de pe acum locuri bine stabilite și
 hotărât fixate unde și se poate muta în viitor.

Comisiunea este de părere că pe lângă Est a
 acestei grădini se poate prevedea, în est și oare
 actual o alee pentru pietoni sau cel puțin pentru

BUCUREȘTI orașul nostru

Ultima Oră
29. XII. 1946

SE PROECTEAZĂ Dărâmarea Liceului Lazăr și a altor clădiri, pentru mărirea Cișmigiului

Declarațiile făcute zia rului nostru de d. general Alex. Dobrotescu, Prim Ajutor de Primar al Capitalei

Știrea dată acum câțeva vreme de ziarul nostru, privind creiarea unui ring central, care să aibe în mijloc grădina Cișmigiului, a suscitât pe lângă discuții aprinse în presă și intervenția câtorva instituții interesate în această chestiune.

Fiindcă — arătam noi — creiarea acestui ring, inel care să străbată centrul orașului, cu o lărgime de cel puțin 28 metri, implica sacrificarea câtorva clădiri din jurul grădinii Cișmigiului. Erau două alternative: dărâmarea blocurilor recent construite pe latura Cișmigiului dinspre strada

Brezoiianu, sau mărirea acestei grădini prin câștigarea de teren pe alte laturi.

În ultima vreme, a intervenit în discuțiile asupra acestei probleme și comisia Monumentelor Istorice, care funcționează pe lângă Ministerul Artelor.

Problema aceasta, la care deci se angajaseră în afară de câteva ziare și alți interesați ne-a făcut să căutăm o părere oficială, lucru pentru care ne-am adresat d-lui general Alex. Dobrotescu, Prim Ajutor de Primar General al Capitalei și președintele Comisiei de sistematizare a Municipiului.

Expunându-i problema care a angrenat pe cei câțiva cari mai au la inimă viitorul și estetica acestui oraș, d-sa a binevoit a ne declara:

— Chiar eu sunt unul din acei care m'am opus planului de a se mări grădina Cișmigiului prin dărâmările blocurilor de pe latura Brezoiianu.

În primul rând, o exproprie de atari proporții ar necesita sute și mii de miliarde, pe care Municipiul nu le are. Dar chiar în ipoteza că le-ar avea, ar fi un lucru complex nelogic, ca acum când se pune problema lipsei de locuințe, să se dărâme aceste sute de apartamente.

— Ar însemna deci că ați renunțat la problema acestui faimos ring?

— Dimpotrivă, persistăm și d. general Dombrovsky e de aceeași părere, însă studiem cealaltă ipoteză: mărirea Cișmigiului prin exproprie mai puțin costisitoare. Cum ar fi de exemplu latura dinspre strada Știrbey-Vodă. Liceul de fete Regina Maria, curtea acestui liceu, cazarma Corpului de gardă, localul în care se

**„Cel mai iute om”
și „cel mai iute avion”**

SE PROECTEAZĂ

Dărâmarea Liceului Lazăr și a altor clădiri, pentru mărirea Cișmigiuului

Declarațiile făcute zia rului nostru de d. general Alex. Dobrotescu, Prim Ajutor de Primar al Capitalei

Știrea dată acum câțiva vreme de ziarul nostru, privind creiarea unui ring central, care să aibe în mijloc grădina Cișmigiuului, a suscitât pe lângă discuții aprinse în presă și intervenția câtorva instituții interesate în această chestiune.

Fiindcă — arătam noi — creiarea acestui ring, înel care să străbată centrul orașului, cu o lărgime de cel puțin 28 metri, implica sacrificarea câtorva clădiri din jurul grădinii Cișmigiuului. Erau două alternative: dărâmarea blocurilor recent construite pe latura Cișmigiuului dinspre strada

Brezoianu, sau mărirea acestei grădini prin câștigarea de teren pe alte laturi.

În ultima vreme, a intervenit în discuțiile asupra acestei probleme și comisia Monumentelor Istorice, care funcționează pe lângă Ministerul Artelor.

Problema aceasta, la care deci se angajaseră în afară de câteva ziare și alți interesați ne-a făcut să căutăm o părere oficială, lucru pentru care ne-am adresat d-lui general Alex. Dobrotescu, Prim Ajutor de Primar General al Capitalei și președintele Comisiei de sistematizare a Municipiului.

Expunându-i problema care a angrenat pe cei câțiva cari mai au la inimă viitorul și estetica acestui oraș, d-sa a binevoit a ne declara:

— Chiar eu sunt unul din acei care m'am opus planului de a se mări grădina Cișmigiuului prin dărâmările blocurilor de pe latura Brezoianu.

În primul rând, o expropriere de atari proporții ar necesita sute și mii de miliarde, pe care Municipiul nu le are. Dar chiar în ipoteza că le-ar avea, ar fi un lucru complet nelogic, ca acum când se pune problema lipsei de locuințe, să se dărâme aceste sute de apartamente.

— Ar însemna deci că ați renunțat la problema acestui faimos ring?

— Dimpotrivă, persistăm și d. general Dombrovsky e de aceeași părere, însă studiem cealaltă ipoteză: mărirea Cișmigiuului prin exproprierea mai puțin costisitoare. Cum ar fi de exemplu latura dinspre strada Știrbey-Vodă. Liceul de fete Regina Maria, curtea acestui liceu, cazarma Corpului de gardă, localul în care se află acum Ministerul Artelor și așa mai departe. Aceasta înseamnă că Cișmigiuul se va mări cu aproximativ încă 5 pogoane, ceea ce — să recunoaștem — contează imens.

În planul nostru, mai e de asemenea și sacrificarea Liceului Lazăr, cum și a clădirilor din mijlocul Cișmigiuului în care funcționează acum „Casa Grădinilor”.

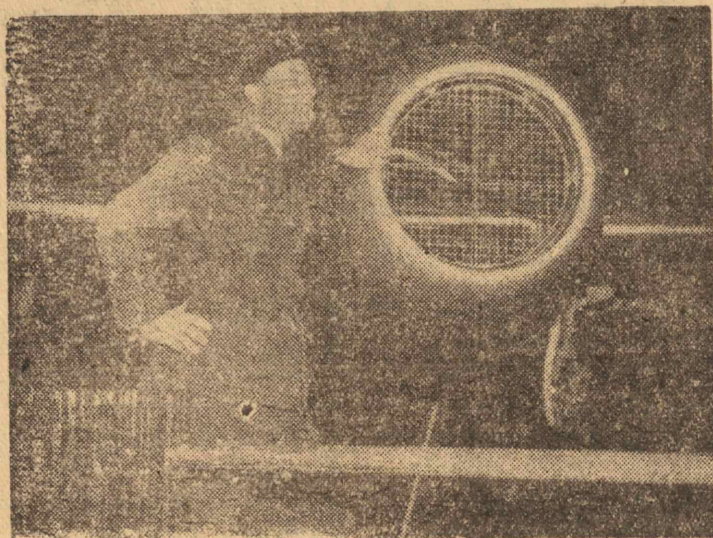
— V'ați gândit d-le general, că sacrificarea Liceului Lazăr va ridica foarte multe proteste, dat fiind vechimea acestui așezământ de cultură și rolul lui spiritual?

— A fost discutată și această posibilitate și au fost și aci păreri împărțite. Dar până la

I. CIREȘEANU

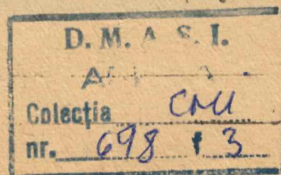
(Continuare în pag. II-a)

„Cel mai iute om” și „cel mai iute avion”

Căpitanu de grupă, Donaldson, deținătorul recordului mondial pentru viteză aeriană, a vizitat de curând expoziția de la Paris. Cliseul nostru îl reprezintă stând în fața unui aeroplan cu propulsie de rachetă.

Cu un asemenea avion căpitanul Donaldson și-a câștigat recordul și faima de „cel mai iute om din lume”.

DE DRAGUL CAPITALEI

Numarul 15. XII. 1946

de AL. ȘTEFANOPOLO

Arhonții primăriei — în care se găsește întâmplător și vre-o cățiva din arhitectii noștri „cu priză” — s'au întrunit recent, pentru a ne face dovada grijei care o poartă Capitalei noastre și de dragul căreia pocese anual străzile sau distrug spațiile verzi, în vederea creării celor viitoare. Motivul distrugerii acestor spații are un substrat estetic, pe care orice om de gust îl va aprecia. Grădinile și parcurile existente, deși aparent au un pitoresc, sunt departe de linia estetică cerută de ochiul unui artist, mai ales când acest artist poartă un monoclu, la dreapta sau stânga sistemului său vizual.

Hotărârea arhonților n'a fost adusă la cunoștința mahalagiilor în forma ei exactă. Presa a înregistrat — cu entuziasmul ei juvenil — doar latura cea mai... verde a hotărârii. Osteneala mea se va reduce la prezentarea laturei negre, pe care sunt încredințat că n'o vor admite nici unul din plătitorii cu luna ai impozitelor comunale.

În planul de sistematizare, meremetisit anual și neterminat încă tot din considerente estetice, se prevede crearea mai multor „ringuri”. Unul din ele urma să aibă arcul vestic prin str. Brezoianu, care trebuia să fie lărgită pe partea stânga a ensului de numărătoare al imobilelor. Refacerea ministerului armatei, prin ieșirea din aliniere, a stricat socotelile. Deci strada Brezoianu scapă de lărgire și rămâne așa cum se află. Ringul trebuie, totuși aplicat, fiindcă așa reclame planul de sistematizare. Soluția fericită a apărut ca un „deus ex machina”. Arcul proiectat va trece prin Cișmigiu, pornind din str.

Știrbey-Vodă și se proptește în palatul ministerului de lucrări publice care, purtând un nume predestinat, se prea poate să intre sub lucrarea publică a târnăcoapelor, pentru degajarea arcului până în cheiul Dâmboviței. Discuțiile au rămas în continuare numai asupra lărgimei acestei artere: 45 sau 25 m, adică o tangentă sau o coardă la linia sinuoasă a lacului. Nu vă grăbiți, cititori ai mei, cu exclamațiile de reprobare. Deși va fi amputat în partea cu plantațiile cele mai arătoase, Cișmigiul — tot prin hotărârea arhonților — va spori în suprafață, prin „exproprierea” fostei grădini Crețulescu — în prezent proprietatea municipiului — precum și a curții de recreație ce aparține liceului de fete Carmen Sylva. De sigur, că nu v'ați gândit la așa ceva. Este explicabil. N'aveți imaginația arhonților.

Avantagiile acestei soluții sunt multiple. Strada Brezoianu va primi, pentru circulație, un sens unic. Imobilele din strada dr. Marcovici, Piața Valter Mărăcineanu și Aleia Carmen Sylva vor avea un acces direct la o mare și umbroasă arteră. Copacii sacrificați vor scuti Primăria de importul lemnelor de foc, cel puțin pentru o săptămână! Pietonii nu vor mai băta noroiul sau praful a-leelor, ci vor călca pe asfaltul ringului. Spiritul opozant al bucureșteanului știu ce nederire îmi va opune. Cum poate spori un spațiu verde, amputându-i o suprafață apreciabilă și adăogându-i două grădinițe. Nu-l felicitați pe bucureștean de această lipsă de subtilitate. Profunzimea ei este de domeniul relativității, a cărei desvol-

tare o las în seama arhonților, care numai ignoranți nu sunt în materie de filosofie și urbanistică. Că închid ochii, câteodată, la eludările foarte frecvente ale regulamentului construcțiilor este altă poveste. Oamenii sunt și ei, dar fac dovadă că sunt animați de foarte bune intenții și că într'un viitor ne precizat, totul se va îndrepta.

Tată, în această privință, cuprinsul decretului-lege publicat în Monitorul Oficial cu Nr. 278 bis, prin care se modifică art. 22, 23, 24, 25 și 32 din legea privitoare la constatarea și judecarea abaterilor în materie edilitară în cuprinsul municipiului București. În esență, noul decret-lege anunță pe toți contravenienții viitori că li se vor dărâma construcțiile contrare regulamentului sau depășirii de aliniere, iar pentru cei căzuți în ispită înaintea apariției acestui salutar decret, rezervă un termen de dărâmare care nu se poate întinde peste trei ani de la data lăsării la libera tranzație a contractelor de închiriere. Deci cine va mai apuca acele vremuri și va mai trăi încă 3 ani peste ele, va asista la dărâmarea câtorva etaje ale imobilelor cu fațada în cărămidă aparentă de lângă Teatrul Național, a altuia din Bd-ul Dacia, etc., etc. etc.

Arhonții primăriei fac orice, numai de dragul Capitalei. Recent au cumparat un loc viran în str. Popa Nan, pentru crearea unui spațiu verde. Între timp, terenul este îngrășat de un imens depozit de gunoi. Nu pot fi acuzați, deci, de inactivitate. Salutați-i. N'au încărunit degeaba.

D. M. A. S. I.

ARHIVA

Colectia

nr.

698-19

A S A S I N I I

Semnalul
1. I. 1947

Pentru primarul Capitalei

de VICTOR EFTIMIU

Intr'o bună dimineată, ploieștenii s'au pomenit cu bătrânul și frumosul parc din inima orașului, la pământ. Isprava se făcuse peste noapte, se pregătise în mare taină, ca nu cumva cetățenii să prindă de veste și să împiedice planul edililor a-sasini.

În locul acelei insule de verdeață, umbră și răcoare ce masca infamele calcanuri ale edificiilor, a rămas un maidan dezolat. Se arată în toată splendoarea ei, urâtenia acestui oraș care vrea să răpească Bucureștilor gloria de-a fi cea mai urâtă aglomerare urbană a Europei.

Am protestat, atunci, în presă, indignarea era unanimă, se credea că această crimă va pune capăt odată și odată masacrelor organizate de om împotriva arborilor țării, cărora le-au trebuit decenii dacă nu secole ca să crească și să respire în libertatea cerului, a vânturilor și a ploilor ce-i hrăneau.

Paralel cu parcul din centrul Ploieștilor, cădeau, sub topoarele primarului bucureștean bătrânii castani din fața Teatrului Național, dispărea micul squar pe care îl desenasem acolo ca să încadreze „Fântâna Blanduziei” monumentul închinat lui Vasile Alecsandri; dispăreau și tufele de trandafiri din fața Cercului militar, ca să fie înlocuite cu asfalt. Smoala iadului în loc de verdeață și florile paradisului! Aceasta ne-au dăruit urmașii cu suflet mineral ai Ciobaului legendar.

Și iată că într'o noapte, spre stupefarea și revolta unanimă, ne-am pomenit că au fost rețezați și copacii din fața Atheneului, toată grădina, acea oază binefăcătoare în pustiul Capitalei. Era primar d. general Dombrowsky, dar pare că nu din inițiativa domniei-sale, ci din „înalt ordin” s'a comis această crimă de lèse-majestăte împotriva făpturii lui Dumnezeu.

Câtă mâhnire și indignare s'au revărsat atunci, credeam că vor îneca pentru totdeauna orice încercări ale omului ucigaș de a suprima vietățile vegetale.

Am cerut tribunale speciale și sancțiuni severe pentru oricare ar cuteza să mai asasineze un arbore. Să fie întrebate ce dă poruncă să se taie o ființă vie, dar imobilă, care nu poate să se apere de om fugind asemenea câprioarei și puiului de

tul de a nimici opera părinților sau a străbunilor săi, oameni de omenie, cititori de ulmi și de tei și de castani înfoiați spre bucuria noastră.

Literatură! Am scris noi nu odată toate acestea în ziare, în cărți dar au rămas literatură toate. Una e poezia și alta e „urbanistica”.

N'am mai fi luat vremea cetitorului cu rândurile acestea dacă n'am fi aflat că se completează tăierea copacilor seculari dintr'o parte a Cismigiuului. Edilii vor să ne ferească iar, cu nu știu ce „ring”, — probabil ceva ca în genul pietei Palatului Regal. Planurile sunt gata. Complotul se urzește, să ne ia piuitul, așa cum s'a întâmplat cu parcul din Ploiești și grădina Atheneului. Atenție! Domnilor dela primărie, vă strigăm, prietenește, atenție.

Crima nu se mai poate întâmpla, fiindcă ar întrece orice răbdări:

S'ar putea ca de rândul acesta, oamenii să ia apărarea pădurei atacate de om și din dosul

fiecărui copac amenințat, divinități forestiere (dacă nu cetățeni înarmați) să trimeată moarte celor ce vrea să ucida.

Primar al Bucureștilor e tot d. general Dombrowsky. Pare-se că nici de rândul acesta inițiativa nu este a d-sale. Dar e și mai ciudat că ordinul nu vine de la superiorii burgmaisterei noastre, ci de la subalternii săi.

Îl rugăm pe d. primar Dombrowsky să se opună din răsuputeri oricărei rețezări de copaci în Cismigiu. Să nu-și facă numele de răs, fiindcă numele d-sale vine dela **dumbravă**; cuvântul **dumb** sau **drumb** sau **donbr** (dubrovnic) însemnează **ștejar**.

Măcar fiindcă poartă un nume silvestru să nu și-l lase moștenire ca pe al unui călău al dumbravilor, al parcurilor bucureștene. Un primar își face un bun renume și o bună pomenire numai creând, nu distrugând ceea ce nu mai poate pune la loc nici el, nici alții.

D. Gromâko ministru adjunct al afacerilor streine

D. Andrei Gromyko, delegatul permanent al Uniunii Sovietice în Consiliul de Securitate, a fost numit ca ministru-adjunct al Afacerilor Străine.

Această numire are semnificația unei consacrații a meritelor diplomatice dovedite de către d.

Gromyko și ea nu implică pentru d-sa necesitatea de a reveni la Moscova, părăsind actualele sale funcțiuni la O.N.U.

D. Gromyko este al cincilea adjunct la Externe, — ceilalți patru fiind d-nii Vășinski, Gușev, Malik și Dekanosov.

D. M. A. S. I.
ARHIVA
Colecția
nr. 688 f. 1

APEL URBAN

D. M. A. I.
ARHIVA
Colecția
de BARBU BREZIANU
nr. 698

Avem atâția și atâția amici: „Amicii Discului”, „Amicii Statelor Unite”, „Amicii Franței”, al „Italiai”, „Amicii Tinerelor Fete”, — însă nu avem bunii prieteni ai Bucureștilor! O mână de oameni care să apere și să îngrijească de acest maltratat oraș. S'ar părea, dimpotrivă, că există o asociație secretă a „Inamicilor Bucureștilor”.

Acum vreo douăzeci de ani, omul de bun simț și bun gust, provincialul Argetoianu, alarmat de sta ea — pe atunci înfloritoare — a Capitalei care se întindea în lungime și în lățime ca o râie, — propunea profilactic, într-o conferință, alcătuirea unei asemenea confrerii. Președintele oltean este poate și astăzi în așteptarea membrilor bucureșteni pe cari i-am dori cât mai curând întruniți.

Credem că anul nou ar trebui să aducă și această proaspătă amicitie și sentimentală solidaritate în jurul bătrânului nostru oraș, grav amenințat să fie prefăcut în moloz, în asfalt și în blocuri cubice meschin suprapuse.

Nu vrem să accentuăm asupra neajunsurilor trecătoare ale Cetății cu spitale frigidaire (Colentina și Mărcuța), cari au stat în plină iarnă, săptămâni întregi, neîncălzite, cu bolnavii contractând noui maladii de natură să eclipseze pe cele vechi.

Cu gunoaie flotante, cu monumente și ziduri mănjite, camuflajul nu numai al ulițelor dosnice, dar chiar al Pieței Palatului Regal — sau, în fine, cu acel dozaaj farmaceutic al prețioasei substanțe chimice: Apa, care în unire cu frecvențele distribuirii de săpun de rufe și toaletă (vezi imaculata car-

tela), vor duce la scabioza în fapt a scabioasei imagini a d-lui Argetoianu.

Toate aceste daruri post-bence sunt, din fericire, trecătoare ca apele și oamenii. Intretimp însă, se desfac și se fac în Capitala noastră lucruri definitive și ireparabile: se dărâmă cu vigoare și se clădește au rălenti, cu simbolice pietre fundamentale.

„Clădirea Senatului” neputând fi terminată în decursul veacului, a atras desființarea Senatului, devenind astfel o ruină fără obiect.

Muzeul etnografic dela Șosea, a adăpostit sute de generații de lilieci și cucuvele etnografice.

Iar o aripă a palatului regal, vecină cu a Ministerului de Interne, înroșește rusinos, cărpănosul obraz al Bucureștilor!

În schimb, se tale cu iuteală: toți arborii din grădina Ateneului, mulți din Cismigiu, castanii din squarul Teatrului Național, circa 15 tei depe șoseaua Jianu, s'au rostogolit sub ochii noștri.

Acesie trunchiuri, toate aceste coroane răpuse, nu vor mai umbri niciodată trupurile plâpânde ale copiilor noștri ce se imbulzesc vara în ultimele mici grădini, căutând să scape de arșița Orașului de Asfalt și Beton... După cum nu se va mai putea niciodată reclădi dărâmatul (nu bombardatul) Muzeu Militar dela Parcul Carol I — și nici crud lovitul Teatrul Național, care s'ar fi putut mult mai lesne și repede reface și păstra, — astfel cum la Leningrad se reclădește, cărămidă cu cărămidă, toate edificiile istorice atinse de bombardament, iar nu se prefac în lamentabile maidane!

Teatrul Național, monument cu a dânci rezonanțe culturale, ar trebui cruțat de târnăcop și s'ar veni reclădit. Iar dacă răurile de bani curg, un imens Teatru al Nabucodonosor va împăcând astfel tradiționala varză cu belicoasa și bicornuta capră.

Anumite capete de stâncuță, vâc însă „ringuri” (?!?) de verdeață impresurând jucăuș urbea lui Bucur, atunci se impune irefutabil mărirea Cismigiului prin dărâmarea Liceului Lazăr, a Liceului Regina Maria și a

(Continuare în pag. 3-a)

i drojdia?

Am avut înțeles că nu am putut plăti acest tână și am pref. Vă rog să întrebați autoritățile: ebuța însă și unde a dispărut drojdia? Se făcea tă căutare, înainte un milion de pâini pe zi în o gheretă. Capitală. Se făceau cu drojdie. Acum, dă, bomboane când nu se mai fabrică pâinea, ce se mi-a dat pe întâmpla cu drojdia?

Inregistrăm întrebarea cititorului nostru și o supunem atenției celor în Este dela sine drept să răspundă.

Jurnalul de duminică
Luni. 20. 1. 1947

Continuare din pag. 1-a)

Ministerului Artelor (casa Krețulescu).

Ben que call! Năstrușnica, idee a fost formulată de un idilic edil în cadrul unui uluțor interview, desmăniț, din fericire, de d. primar general.

Credem că e absolut necesar să se constituie de urgență — deasupra partidelor politice și a intereselor vremelnice — o asociație de protejare a Bucureștilor. Foștii părinți ai Capitalei — d-nii Caranfil, Dobrescu, Doneșcu și Anibal Teodorescu, — să întindă o mână de ajutor actualului general. Să se ceară și sfaturi câtorva in-

telectualii (Radu Rosetti, Victor Eftimiu, G. Crutzescu, arhitect G. M. Caniacuzino), și să se pună degrabă temelile „Amicii Bucureștilor”, care să nu mai îngăduie nici o clipă insolitele lovituri de târnăcop, tăierea arborilor seculari, care să oprească din vreme clădirile ghivedu, maidanele pecnăgini, casele nealiniate, contrastele de stil, de culoare și de înălțime — de pildă hăda clădire „Banio” din calea Victoriei, proaspăt durată — care să redea în fine unitatea și armonia unui oraș ce și pierde pe zi ce trece farmecul și cu care ne vom trezi, într-o rea zi, îndepărtat de natură și prefăcut în cazărmi și silozuri cu pașiști de macadam.

Barbu Brezianu

TREZIRE ȘI TURBURARE

ne dăm seama că populația indige- i wine.mina, religia

30. XII. 1946

HAI SA MARIM CIȘMIGIUL!

Aflăm că Primăria Capitalei are, în sfârșit, o preocupare. O mare, gravă, acută preocupare. Vrea să mărească Cișmigiul!

Nu glumim. Aceasta este realitatea. Vorba e numai: pe unde să-l mărească? S'a crezut că ar fi bine să fie dărâmate blocurile depe latura Brezoianu. Dar s'a renunțat. E vorba, acum, să se exproprieze clădirile depe latura Știrbey Vodă: „liceul de fete „Carmen Sylva”, curtea acestui liceu, cazarma Corpului de gardă, localul în care se află acum Ministerul Artelor și așa mai departe”.

Textual. Fără „șagă”, cum spun moldovenii.

„Aceasta înseamnă că Cișmigiul

se va mări cu aproximativ încă cinci pogoane, ceace — să recunoaștem — contează imens!

Sigur. Colecta nu contează?

Nu contează că avem apă, pâine, mălai. Nu contează că n'avem căldură. Asta nu contează. Contează însă că o să avem cinci pogoane în plus în Cișmigiu, ca să ne plimbăm!

Dacă am fi în preajma lui 1 Aprilie, am crede că cele de mai sus sunt o farsă. Suntem însă în preajma lui 1 Ianuarie, început de an nou și — din păcate — an greu. E timpul să discutăm serios și despre ceiace ne doare. Fanteziile edificare cată să rămână pentru timpurile mai bune și mai liniștite.

C I Ș M I G I U L

Articolul distinsului nostru colaborator, d. Victor Eftimiu, cu privire la soarta Cișmigiului și care a avut un puternic ecou în opinia publică, a determinat o luare de atitudine din partea Primăriei. Pus direct în cauză, d. general Victor Dombrowski, primarul general al Capitalei, ne trimite următoarea scrisoare:

Domnule Director,

Articolul binevoitor față de mine, al Domnului Victor Eftimiu, m'a mirat mult, pentru că a dat „alarmă”, fără a se fi informat în prealabil de realitate, ca noi cu totul alta.

Nimeni din organele mele în subordine, nu mi-a cerut să se sacrifice vreun arbore și nici eu nu m'am putut măcar gândi, — să permit să se taie vreun arbore, din frumoasa grădină a Cișmigiului.

Din contră, Primăria Municip. București a făcut toate eforturile necesare în scopul înlocuirii materiale mari, pierdute în urma războiului și a rădărilor suferite de

gărdul împrejmuitor și de grădina, din cauza bombardamentelor și a lipsei de educație civică a acelor cetățeni ai Capitalei, cari au adus stricăciuni plantațiilor de flori, să fie reparate, iar arborii distruși de bombe, sau arși și uscați, din preajma caselor incendiate, să fie replantați.

Cișmigiul nostru frumos, trebuie să rămână o podoaă a Capitalei, cu toate suferințele ce a trebuit să îndure, din cauza vremurilor vitrege, prin care a trebuit să trecem.

Și așa stând lucrurile, mă întreb de ce simpaticul Domn Victor Eftimiu a făcut proces de intenție organelor mele din subordine, și a vrut chiar să-i „asasineză”, cu pana sa măeastră.

Primiți vă rog, Domnule Director, asigurarea deosebitei mele stime.

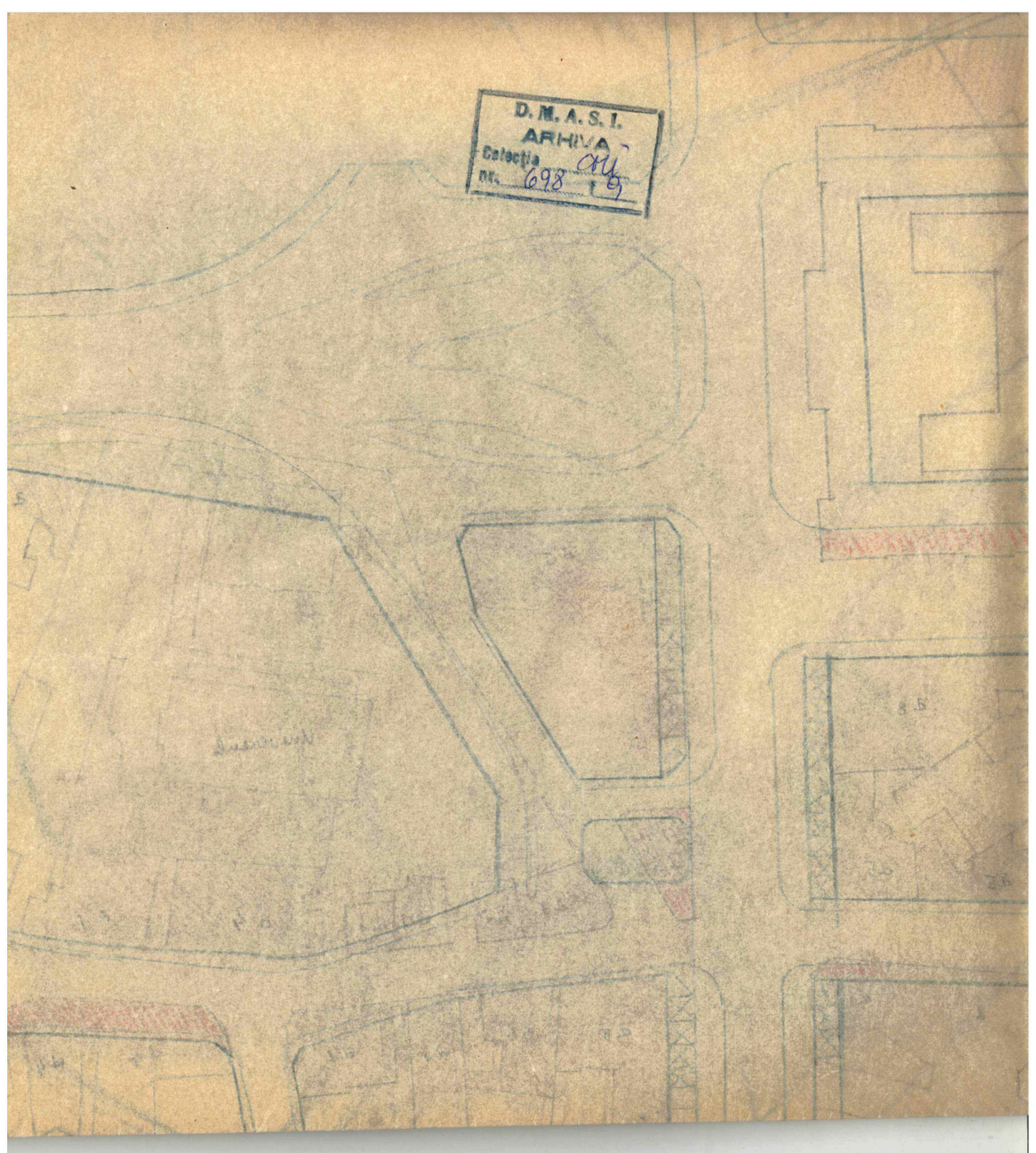
General Victor Dombrowski
Primarul general al Capitalei

1.1.1947.

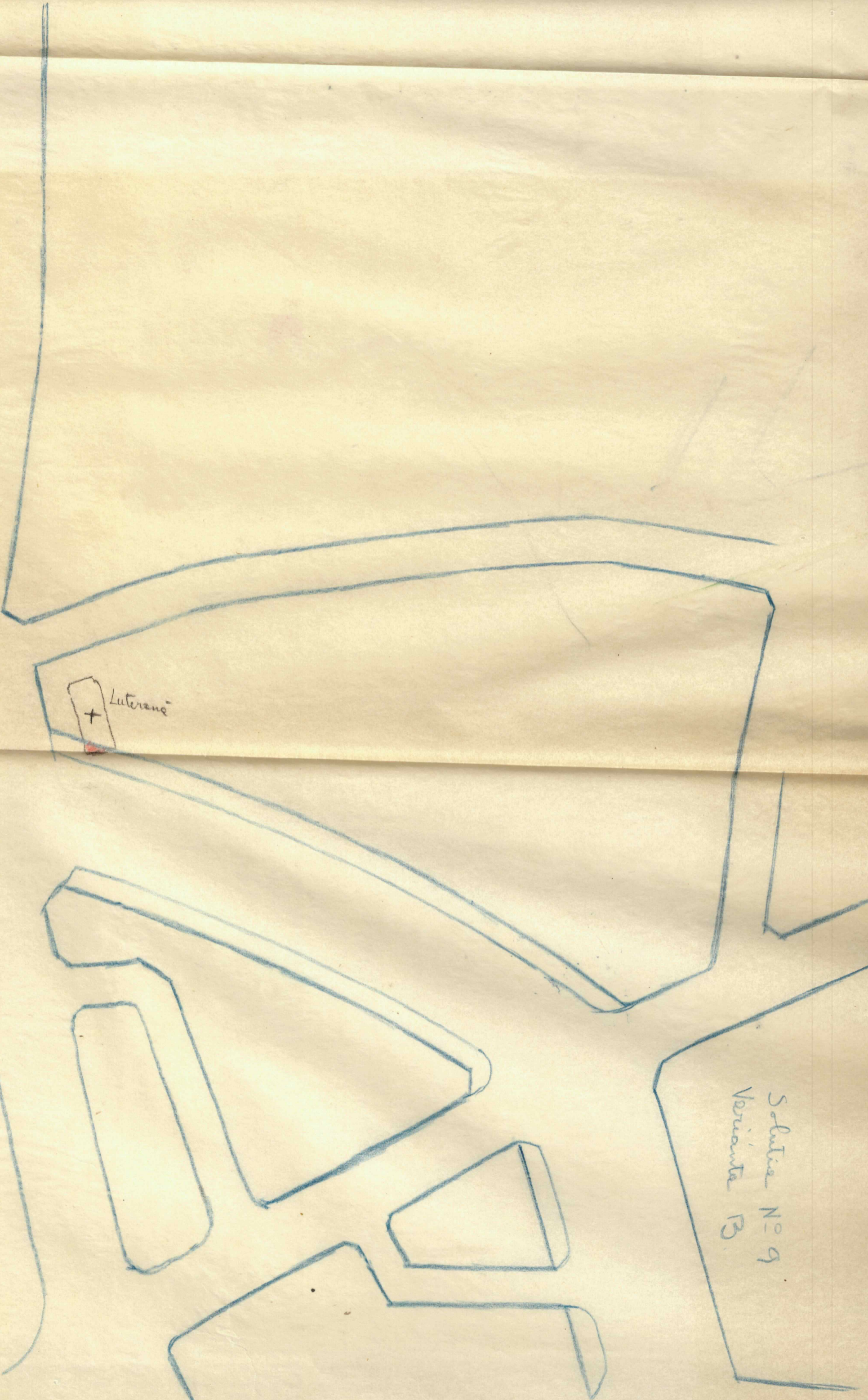
D. VA

D. M. A. S. I.
ARHIVA
Colecția *CU*
nr. *698* / *19*

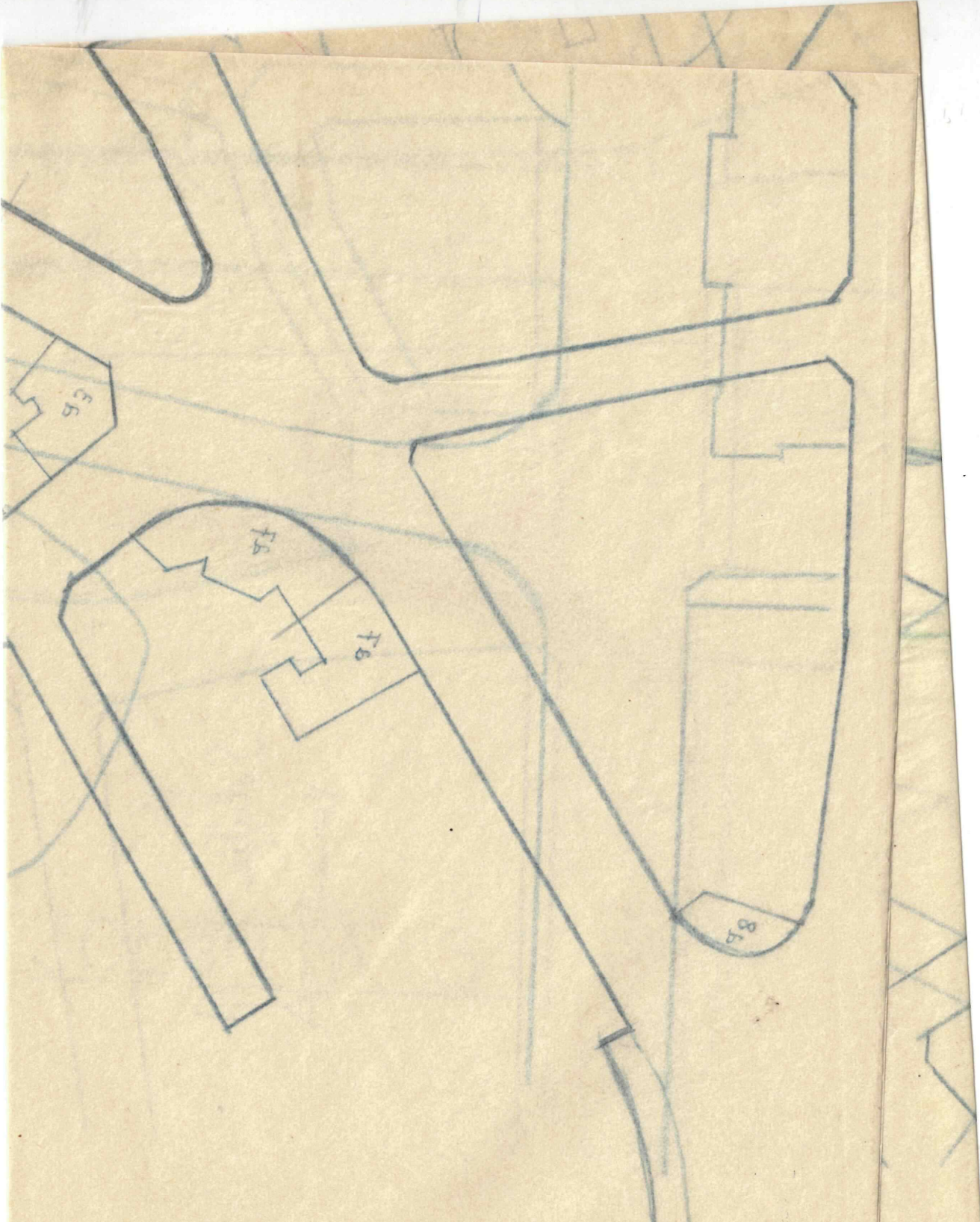

28

1.2 A.M.D.
AFIPIA
D. 20.10.1950

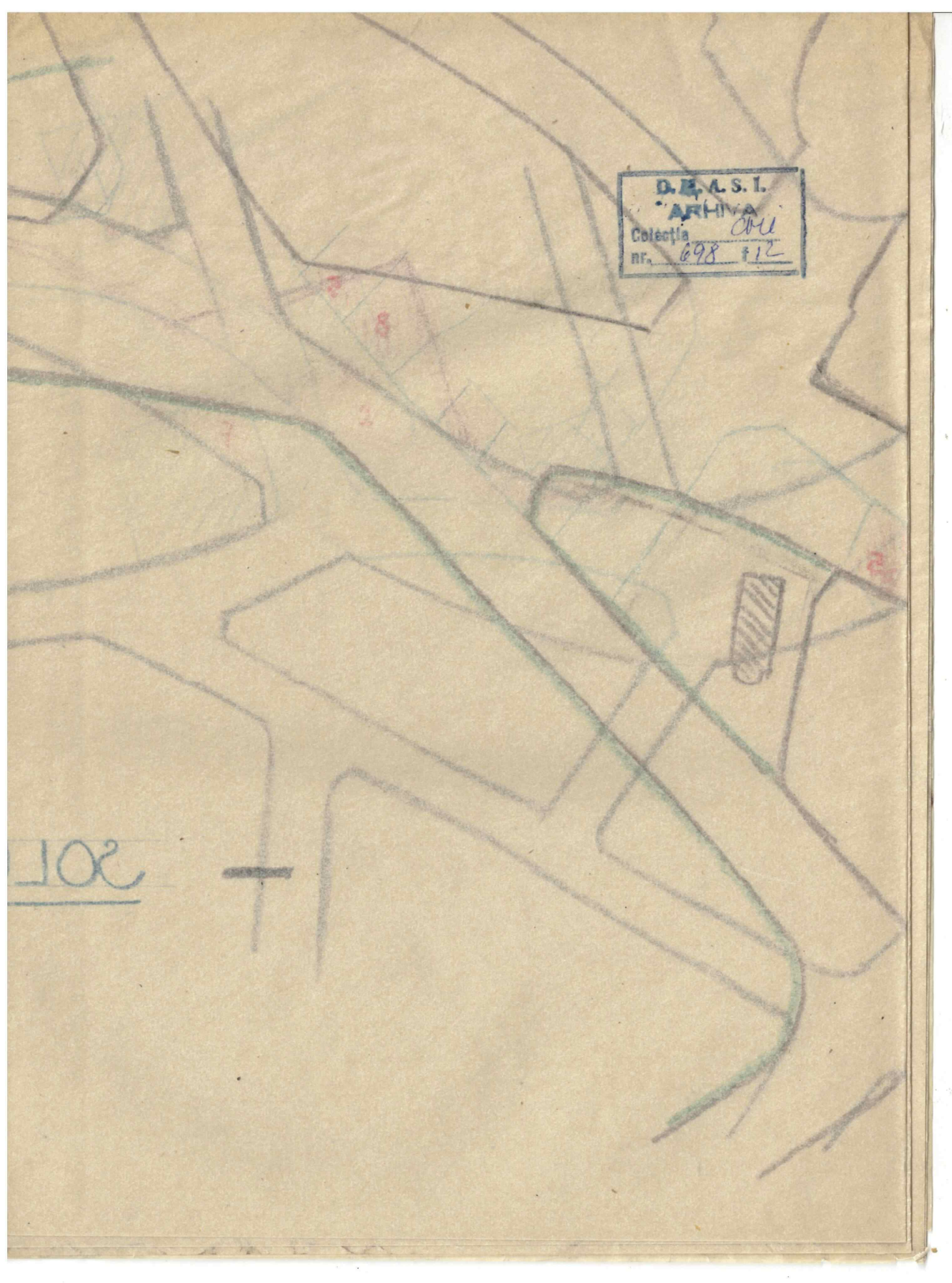
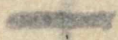
Solutia N° 9
Varianta B

D. M. A. S. I.
ARHIVA
Colectia *ORU*
nr. *698* f. *11*

D. E. A. S. I.
ARHIVA
Colecția *OMU*
nr. *698* *312*

102

D. M. A. S. I.
ARHIVA
Colecția *001*
nr. *698* f. *13*

